

Veurodragen bie Van Ledderom eer en plezaaier veur dichteres van 80

Greta Schoon zegt t as t kin in ain woord

■ LEER – Literatur-Telefon is der sikkom vijf joar leden mit begund en t zel der ook mit wiedergoan: mit gedichten van en zegd deur Greta Schoon. Dat hebben d'Oostvraize Laandschap en de Autorenkreis doar zo bedocht, nou zai lest tachtig joar worden is. As verjoarskede aan heur zulf en aan luusteroars veur tillefoon leest zai dizze en aankom weke oet 'Kuckucksössommer', in 1977 bie Theo Schuster oetkomen.

Door **Johan Poppen**

Hör to Ehr un uns Volk to 'n Pleseer, zeggen Autoren, dij in dij vijf joar al meer as honderdtiendoezend aanroupers had hebben. Greta Schoon wuir nog spesioale eer aandoan bie n Empfang op heur joardag in Festsaal van t Rathaus in heur woonploatse. Ewald Christophers huil doarbie de Laudatio. Zo hait en heurt dat bie ons noabers, as doar n moatschapelpelk bekinde aan zo'n mielpoal in leeftied rakt is.

Dat rakt ons ook. „Greta! Ja GRETA! Dat is ja Eine van uns!” Christophers zee dat as *Stimme von Ostfreesland* oet noam van ale lu, bie wel zai in t haarte woont. Deur heur aarbaaid vrouger as *Kindergarten-*

leiterin in Hamburgo Velho (Brazilië), Wittenberg, Emden en Leer, as *Mitarbeiterin in der Erziehungsberatung*. Mor benoam op loatere leeftied as *Lyrikerin*, as schriefster *ausschließlich in Niederdeutsch*, dij heur jongere klegoa's nog aaltied moud en *Hoffnung* gef.

„Wel wat te zeggen het, mout ter ook veur oetkomen” maint dichteres. Blijf boetendes aaltied krities: op waark van anern, mor benoam op dat van joezulf. Heur haile schrieverij zol ze aiglieks in n haandtaske noar hoes tou droagen kinnen, zee Christophers. „Mor wat doar in zit... dat hett Gewicht. Un dar kummt 't up an!”

t Is wel ais stoer vot te begriepen, wat ter beduid wodt as zai zo *kört und knapp* schrift. Mor as t in ain woord kin: waarom din in twije? Ie mouten tekst wel ais twij keer lezen. Mor dat kin gain kwoad, benoam nait bie gedichten. Schriefster wil ja ook tot noadinken stemmen. Deur heur levenservoaren en heur wieshaaid in touheuren en luustern kin zai joe as leesders wat geven woar ie wat aan hebben.

Ainegste Oostvraize

Christophers mainde, dat zai allaank n nije erkennen ver-

daind haar: de Ubbo Emmius-Gedächtnis-medaille. Bie dij zai al haar, noa t Künstlerstipendium van 1979: Freudenthal-Preis, Klaus Groth-Preis, Raswitha von Gandersheim-Gedenkmedaille, Plesse-Ring. Veur n loatbluier as zai toch al hail biezunder, dat ze dij in leste tien joar nog aal kregen het.

In de belangstellen blieven dut heur, ducht mie, meer. „Tot dunderdag achtentwingsten september in Veendam” zee ze teminnent vot, dou k heur aan t enne van n laange riege *Gratulanten* haand langde. „Den bin ik d'ainegste Oostvraize, dij doar mitdut!” Dudelk, dat ook zokswat veur heur 'n *Ehr un 'n Pleseer* is: nuigd worden veur d'eerste Grunneger kulturele weke 'Van Ledderom', over twij moand in Veenlust.

Veur Literatur Telefon is zai tot lesten van dizze moand te heuren *bi Dag- und Nachttied* op nummer 09 - 494911156. t Waark oet bundel *Kuckucksössommer* is ook in ons streektoal overzet. Op n gedicht as *Vogelfeer* het Lianne Abeln zulfz meziek moakt. Heur wat Landschafsrat Hajo Jelden nuimt *ungestüme Lebendigkeit* mag ook tot joespreken oet t tuddelgedicht van *Dat wi överleven*:

Laat uns de Duvenspraak weer leern, dat Du, dat Wi.

Laat uns weer leern de Regenschrift to lesen, Böskup up blinne Fensterruten und dat Windteken an Sandbülten.

Laat uns de gröne Bladen tellen an de Kröpelbusk tusken Betonmüürn.

Dat wi överleven.

Boetendes: as t Plattduuts in gevuil en zeggenskracht nait meer mit t Hoog-Duuts konkeren kin... Schrief joe den mo op. Ook doarom blift Greta Schoon n veurtrekkerin van broeken van streektoal.